

Pühadus kui soov elada Jumala õnnistuse all.

Ülemöödunud pühapäeval tähistasime Püha Vaimu mahatulemist, kiriku sünnipäeva. Õigeusu pärimuse järgi kutsutakse esimest pühapäeva pärast seda püha kõikide pühade pühapäevaks. Miks kõikide pühade pühapäevaks? Sest just nemad on elavaks tõestuseks, et pühadus ei ole kättesaadav üksnes teatud inimestele, vaid kõigile, kes otsivad Jumala õnnistust. Pühadust ja õnnistust. Need pole kaks tühist sõna, vaid need on või peaksid olema meie vaimuliku elu põhilised koordinaadid, sest õnnistuse ja meie jõupingutuste abil saame saavutada pühaduse – oma vaimuliku elu ideaali.

Õnnistamisel on kaks aspekti, mida ma tahaksin välja tuua: kes õnnistab ja kes saab õnnistuse. Õigeusu kirikus saavad seda liturgilist liigutust pärimuse kohaselt teha üksnes piiskop või preester. Nähtav erisus on see, et piiskop õnnistab kahe käega, preester üksnes parema käega. Seega kui preester õnnistab parema käe sõrmedega Päästja Jeesus Kristuse nime kujul, siis ta annab edasi Kristuse väe. See pole tervitus ega mingi võluvägi, vaid Päästja Kristuse enda vägi (Ap 3,6).

Iga preestri või ikoonil kujutatud pühakute antud õnnistus suunab meie mõtted Päästja Jeesuse Kristuse poole, sest Tema tuleb õnnistus kogu loodu üle. Preester ise tunnistab jumaliku liturgia ajal, mil ta õnnistab pühakotta tulnuid, et õnnistus, mida ta annab ei ole temalt, vaid Jumalalt: “Issanda õnnistus olgu teie peal Tema armu ja inimesearmastuse pärast alati, nüüd, ikka ja igavesti”.

Keda õnnistatakse? Kõige lihtsam vastus oleks, et kõiki inimesi, kes võtavad osa kiriku teenistustest. Kuid see lihtne vastus ei ole piisav, sest ma võin isiklikult tunnistada, et õnnistus on lihtsalt Jumala kutse pühamaks eluks. Jumala õnnistus ei kätke endas üksnes selle vastuvõtmist mõistuse tasandil, vaid teatud põhilist viisi, mille abil inimene oma elu juhib.

Jumala õnnistuse all elamine tähendab ennekõike Tema vastuvõtmist elu Issandana, see tähendab lasta Tal olla oma elu pidepunktiks, kompassiks. Me ei saa elada Jumala õnnistuse all kui me võta Teda nii nagu Ta on: Tee, Tõde ja Elu; See, kes on (2Ms 3,14), elu Issand ja surma Võitja. Kristuse taevaminek ei muutnud apostleid kurvaks, vaid vastupidi, nad pöördusid tagasi Jeruusalemma suure rõõmuga, olles õnnistatud ning õnnistades Jumalat (Lk 24, 50-52).

Olla valmis lugema meieisapalvet tähendab anda end Tema tahte alla. Ja Tema tahe pörkub tihti meie tahtega, meie maailmavaatega. Me elame ühiskonnas, kus Jumala nime tunnistamine ei ole igapäevane, sest maailma vaimsus on tihti kiriku vastu. Jumala tahte

alistumine on ehk kristlase suurim väljakutse humanistlikus maailmas, kus tähelepanu keskpunktks on inimene ning mitte Jumal, maailma Looja, selle maailma tõeline peremees.

Elada Jumala õnnistuse all tähendab lootust, et kõik saab korda omal ajal, ainult Jumalale teadaoleval, nii siinse kui ka igaviku elu jaoks kasulikul viisil. See tähendab püüdu saada pühaks.

Preester Alexandru OJICA

Rumeenia Õigeusu Kirik